

Op het Zuiderlicht College in Amsterdam-Zuid wordt Keti Koti door iederéén uitbundig gevierd

Op 1 juli vieren ze op het Zuiderlicht College een Keti Koti voor iedereen, met muziek, eten en workshops uit allerlei culturen. 'Ongeacht waar we vandaan komen: leven in vrijheid koesteren we allemaal.'

[Raounak Khaddari](#) 1 juli 2024, 16:10

Een dansworkshop voor de awasa: een zogeheten schoonheidsdans, waarbij vrouwen met sierlijke beweging hun schoonheid uiten. Beeld Dingena Mol

Klaarstaan, benen uit elkaar, borst vooruit, lach op je gezicht en ‘één, twee, drie, vier’. In een klaslokaal op het Zuiderlicht College in Zuid leren maandagochtend zo’n vijftien meisjes awasa. Awasa is een zogenoemde schoonheidsdans, waarbij vrouwen met sierlijke beweging hun schoonheid uiten. “Dus je gebruikt je handen ook op een sierlijke manier,” zegt de dansjuf terwijl ze met haar handen grote achtvormige bewegingen in de lucht maakt.

Even daarvoor hebben alle leerlingen in de workshop enkelbanden gemaakt met gedroogde kawaizaden. Die maken geluid op elke tel dat ze hun voet op de grond zetten. In nog geen half uur dansen de tieners zelfverzekerd op de tel terwijl ze hun polsen sierlijk ronddraaien.

Daarna is het tijd voor een volgende workshop in het teken van Ketu Koti. Leerlingen kunnen kiezen uit capoeira, bollywood, drummen, inheemse hoofdtooien maken, koekjes bakken, hennatattoos zetten en spoken word .

Op het Zuiderlicht College, een middelbare school voor vmbo, vieren ze dit jaar namelijk voor de tweede keer Ketu Koti. Of eigenlijk: “We vieren de vrijheidsviering,” zegt Jaya-Jay’ Ann Linger (14) die in het organisatiecomité zit. “Toen ze leerlingen zochten om het te organiseren, voelde ik me direct aangesproken. Ik ben Surinaams en wil graag meer leren over mijn cultuur en dat ook anderen meegeven.”

Nieuwe traditie

Vorig jaar werd in het jubileumjaar van Ketu Koti, toen de afschaffing van de slavernij 150 jaar geleden was en de koning excuses maakte, voor het eerst het feest gevierd op de school.

“Een groot deel van onze leerlingen komt van die cultuur,” zegt docent Valerie Sordam. “We besteden in de lessen burgerschap, maatschappij en geschiedenis veel tijd aan maatschappelijke thema’s, maar de slavernij kwam niet aan bod. Vorig jaar zijn we gestart met lessen daarover in de aanloop naar Ketu Koti.”

De klas bezocht ook tentoonstellingen in musea over het slavernijverleden, zoals De Koloniale erfenis in het Wereldmuseum. “We hebben tijdens de lessen en in mentoruren veel gesproken met onze leerlingen over vrijheid en daar ontstond het idee om een festival te organiseren rondom vrijheid voor iedereen. Want ongeacht waar we vandaan komen: leven in vrijheid koesteren we allemaal.”

“We weten dat leerlingen vrij vragen op 1 juli om naar het Oosterpark te gaan en dachten: waarom halen we dat feest niet ook naar school en vieren we het in een iets bredere vorm?” Er werd een nieuwe traditie geboren op de middelbare school met circa 400 leerlingen. Vorig jaar werd het nog volledig georganiseerd door docenten en medewerkers, dit jaar is er een organisatiecomité van leerlingen.

Te veel eten

“Eerst gingen we kijken wat goed en leuk vonden van vorig jaar en of we dat mee konden nemen naar dit jaar,” zegt Noah van Kust (13). De modeshow wordt dit jaar ook weer georganiseerd. En de brassband mag ook weer komen. Er staan ook kraampjes met eten. “Schaafijs wilden we ook,” zegt Noah. “Maar dat is er niet. Er is al te veel eten.”

De 14-jarige Linger benadrukt dat het vandaag dan wel Keti Koti – “Dat betekent: ketenen verbroken” – is bij hen op school, maar het is niet alleen een feestdag voor de nabestaanden van tot slaaf gemaakten uit Suriname. “Het is een vrijheidsvieringsfeest voor alle landen die te maken hebben gehad met slavernij,” zegt Linger. “Dus ook de Nederlandse Antillen, Brazilië en Curaçao. Naast Surinaams eten zijn er bijvoorbeeld ook Turkse hapjes en lekkernijen uit andere culturen, en tijdens de workshops kun je ook hennatattoo’s leren zetten.”

Tijdens één van de workshops kunnen leerlingen een hoofdtooi maken. Beeld Dingena Mol

Buurtfeest

Jackie Bremmer (14) maakt met wol een pompom tijdens de workshop hoofdtooi maken. Het liefst had ze een workshop hennatattoos of Bollywood gedaan – “Maar die zaten al vol.” Toch vindt ze het een leuke dag. “Het is gezellig en ik vind het belangrijk dat we zo’n belangrijke dag in de geschiedenis blijven herdenken.”

De dertienjarige Van Kust vindt het bijzonder en goed dat hij op zijn school ook iets leert over het slavernijverleden van Nederland. “Als ik met vrienden buiten school afspreek, vertel ik hier wel over. Ik denk dat het goed is dat ze weten wat Keti Koti is. En als niemand het je vertelt, dan weet je het niet.”

Het lijkt even op een buurtfeest als de brassband het schoolplein komt oplopen. Vanaf de balkons boven de school staan buurtbewoners te kijken, de stoep voor het schoolplein staat vol omstanders en op het schoolplein staan honderden leerlingen en medewerkers om de band heen. Het duurt even, maar dan komt ook het publiek los en beginnen docenten en enkele leerlingen mee te dansen. Zelfs sommige burens proberen hun heupen heen en weer te wiegen.

En daarmee is de missie van de school geslaagd. 1 juli, de dag waarop de afschaffing van de slavernij wordt herdacht en gevierd, moest op het Zuiderlicht College een moment worden waar iedereen vrijheid viert. Van de medewerkers en de leerlingen tot de mensen in de buurt.

Het programma op de middelbare school duurt deze 1 juli tot 14.00 uur, zodat leerlingen daarna met hun eigen vrienden of familie Ketu Koti kunnen vieren. Linger gaat naar haar oma in Gein. “We komen met de hele familie samen. Mijn oma is gister al begonnen met koken. We spelen Surinaamse spelletjes, lachen, kletsen, dansen op Surinaamse muziek. We zijn gewoon samen met elkaar, dat is het allerbelangrijkste. “

Over de auteur: Raounak Khaddari schrijft voor Het Parool over onderwijs, jongeren en jongvolwassenen.